

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. IX. Vt idem Alipius Carthagine pro fure comprehensus sit, & tandem
furti suspicione liberatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

V S V S.

V. I. 2, c.
§, & 9.

I. Insigne documentum præbet Alipius, quam
necessæ sit adolescenti probo, resistere improbis
sociorum postulatis. Nec sponte, nec solus lu-
dos gladiatoriæ accessisset Alipius. Certe mul-
ti, postquam cauponam aliaque loca noxia, in
sociorum gratiam adeunt, non redeunt tales inde,
quales venerant, sed veri eorum socii à quibus adduci-
erant, &c.

2. Doctus à Deo Alipius, docet Adolescentes
non sui, sed Dei habere fiduciam, nec se pericu-
lis temere exponere. Vana est illa vox, & falsa:
Adero turpis verbis, at rebus absens: ac sic & vos,
& illa superabo; audacis potius, quam fortis ani-
mi est ista præsumptio. Spectavit miser Alipius,
clamavit, exarsit, abstulit secum infaniam, qui
memor esse debuit infirmitatis suæ, quam Car-
thaginæ in Iudis Circensibus expertus erat.

C A P. IX.

*Vt idem Alipius Carthaginæ profure com-
prehensus sit, & tandem furti suspicione
liberatus.*

I. **V**eruntamen, jam hoc ad medicinam
futuram, in ejus memoria reponeba-
tur. Nam & illud, quod (cum adhuc stude-
ret, jam me audiens apud Carthaginem, &
medio die cogitaret in foro, quod recitat-
rus erat, sicuti exerceri scholastici solent)
sivisti eum comprehendendi & ab ædituis fori,
tanquam furem: non arbitror aliam ob cau-
sam te permisisse Deus noster, nisi ut ille vir-
tantus futurus, jam inciperet discere, quam
non facile in cognoscendis causis, homo ab
homine damnandus esset temeraria credu-
litate. Quippe ante tribunal deambulabat
solus b cum tabulis ac stylo; cum ecce ado-
lescens

lescens quidam ex numero scholasticorum
fūr verus, securim clanculo apportans, illo
non sentiente, ingressus est ad cancellos
plumbeos, qui vico argentario desuper præ-
minent, & præcidere plumbum cœpit. So-
no autem securis audito, submurmurave-
runt argentarii, qui subter erant: & mise-
runt, qui apprehenderent, quem forte inve-
nissent. Quorum vocibus auditis, reliquo
instrumento ille discessit, timens ne cum eo
teneretur.

2. Alipius autem, qui non viderat intran-
tem, exeuntem sensit, & celeriter vidi ab-
euntem. Et causam scire cupiens, ingressus
est locum, & inventam securim stans atque
admirans considerabat. Cum ecce illi, qui
missi erant, reperiunt eum solum ferentem
ferrum, cuius sonitu excitati venerant. Te-
nent, attrahunt, congregatis inquiliinis fori,
tanquam furem manifestum se comprehen-
disse gratulabantur; & inde offerendus ju-
dici ducebatur. Sed hactenus docendus fuit.
Statim enim Domine subvenisti innocentem,
cuius testis eras tu solus. Cuin enim ducere-
tur, vel ad custodiam, vel ad supplicium: fit
eis obviam quidam architectus, cuius maxi-
ma erat cura publicarum fabricarum. Gau-
dent illi eum potissimum occurrisse, cui so-
lebant in suspicionem venire ablatarum re-
rum, quæ perissent de foro: ut quasi tandem
jam ille cognosceret, à quibus hæc fierent.

3. Verum autem viderat homo sāpe Ali-
pium in domo cuiusdam Senatoris, ad
quem salutandum ventitabat. Statimq; co-
gnitum, manu apprehensa semovit à turbis,
& tanti mali causam quærens, quid gestum

I 6 esset,

effet, audivit. Omnesque tumultuantes, qui aderant, & minaciter frementes, jussit venire secum. Et venerunt ad dominum illius adolescentis, qui rem commiserat. Puer vero erat ante ostium: & tam parvus erat, ut nihil exinde Domino suo metuens, facile posset totum indicare. Cum eo quippe in foro fuit pedissequus. Quem postea quam recoluit Alipius, architecto intimavit. At ille securim demonstravit pueru, quarens ab eo, cuius esset? Qui confestim nostra, inquit. Deinde interrogatus, aperuit cætra. Sic in illam domum translata causa, confusisque turbis, quæ de illo triumphare jam cœperant, futurus dispensator verbi tui, & multarum in Ecclesia tua causarum examinator, experientior instructiorque discessit.

N O T A E.

- l. 12. c. 10. a) *Ab adituis fori*) Æditius passim sumitur pro ^{en} stode sacra ædis; ipsa tamen vocis derivatio, convenit custodibus quarumvis ædium etiam profanarum; sic adituentes, apud Gellum dicuntur, qui ædes & loca tuentur. Quo sensu æditios hic accipi crediderim pro custodibus ædificiorum fori, sive forte Ædilibus.
- b) *Cum tabulis & stylo*) utebantur ea ætate etiamnum tabellis cera inductis, iisque stylo aereo, vel ex altero metallo, inscribebant. Sic Alipius orationem in scholis recitandam scriptitabat, vel emendabat.

V S V S.

1. Vsum ipse S. D. exprimit, ut nempe Alipius disceret, & nos suo exemplo doceret, quam non facile in cognoscendis causis homo ab homine damnandus sit, temeraria credulitate judicii, siue publici, siue privati.
- Eccles. 34. 2. Salubre est infortunia & afflictiones experiri, qui enim non est tentatus, quid scit? hinc aliis remedium & consilium ferre discimus, ac commiseratio-

s,
ssit
us
re-
ut
ile
in
m
At
ns
a,
e-
n-
m-
&
ii-
t.
“
n-
o-
n-
i-
fi-
n-
el
a-
cl
is
n-
e-
,
“
s,
ssit
us
re-
ut
ile
in
m
At
ns
a,
e-
n-
m-
&
ii-
t.
“
n-
o-
n-
i-
fi-
n-
el
a-
cl
is
n-
e-
,
“
ferationis affectum induimus ; sine quo nemo recte imperat, vel judicat.

C A P. X.

Alium justitiae amantissimum fuisse, & una cum Nebridio Mediolanum venisse, ut secum pariter veritati indaganda vacarent.

1. a **H**unc ergo Romæ inveneram, & adhæsit mihi fortissimo vinculo, mecumque Mediolanum profectus est : ut nec me desereret, & de jure, quod didicerat, aliquid ageret, secundum votum parentum magis, quam suum. Et inter hæc **b** jam assederat mirabili continentia cæteris, cum ille magis miraretur eos, qui aurum innocentiae præponerent. Tentata est quoque ejus indoles, non solum illecebra cupiditatis, sed etiam stimulo timoris. Romæ assidebat **c** Comiti largitionum Italicarum.

2. Erat eo tempore quidam potentissimus senator, cuius & beneficis obstricti multi, & terrori subditi erant. Voluit sibi licere, nescio quid ex more potentiae suæ, quod esset per leges illicitum. Restitit Alipius ; promissum est præmium, irrisit animo ; prætentæ minæ, calcavit ; mirantibus omnibus inusitatam animam, quæ hominem tantum, & innumerabilibus præstandi nocendique modis ingenti fama celebratum, vel amicum non optaret, vel non formidaret inimicum. Ipse autem Iudex, cui consiliarius, quamvis & ipse fieri nollet, non tamen aperte recusabat : sed in istum